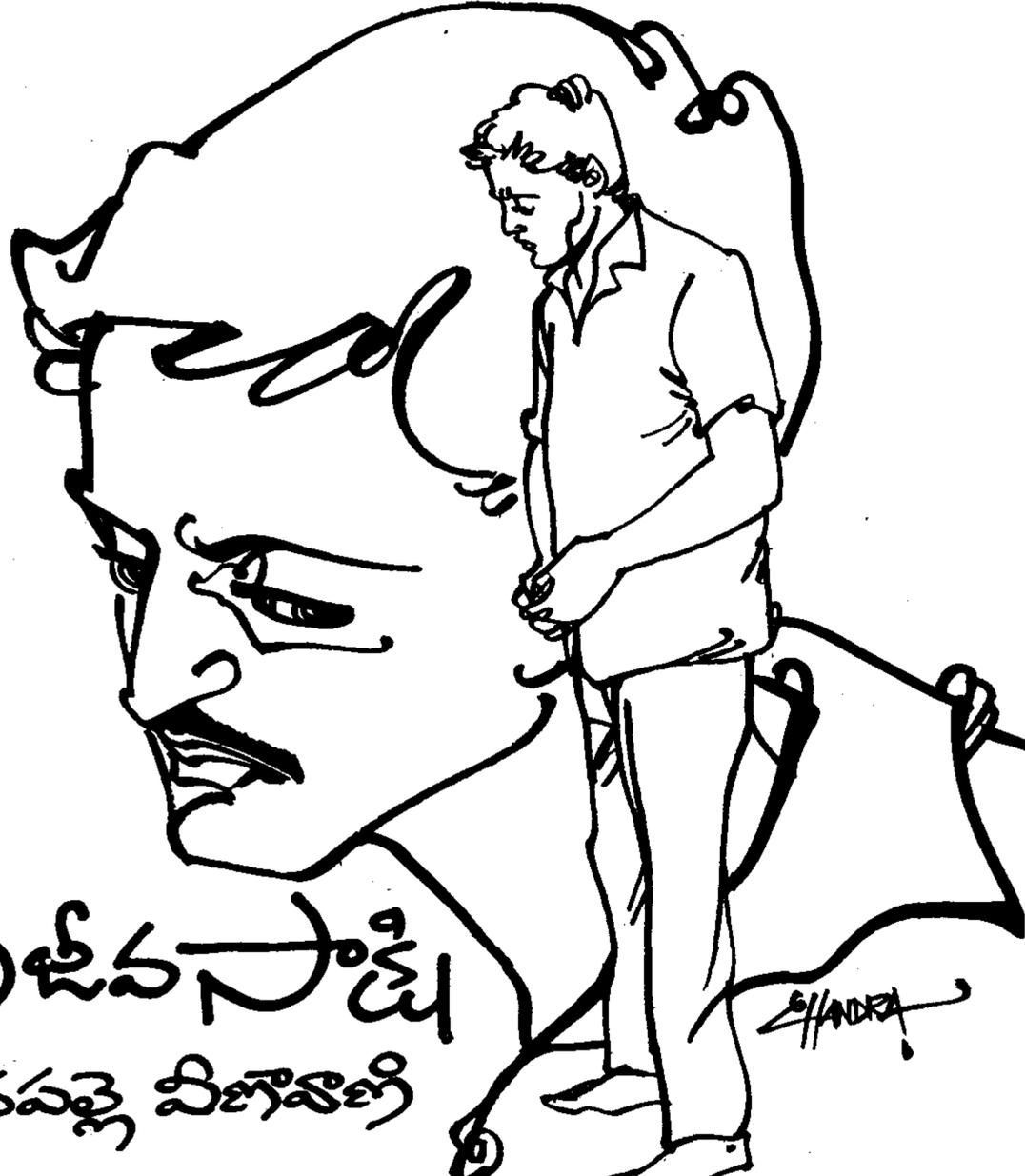

జీతాల రోజు.

ఎప్పుడెప్పుడు ఆయిదు గంటలవుతుందా అనుకుంటూ నిముషానికోసారి తన రిస్ట్రావాచీవేపు చూసుకుంటున్నాడు కాశీవతి. నాలుగున్నర యింకా ఆరగంట ఆటే ముప్పుయి నిమిషాలు పడెనిమిది మదల సెకను. ఎందుకో కాశీవతికి కాలం స్తంభించి పోయినట్టు అన్పిస్తోంది.

రజనాణ్ణి
విరపల్లె విజ్ఞానాణ్ణి

కాశీవతి క్లర్కుగా పనిచేసే ఆ ఆఫీసు ఓ ప్రయివేట్ కంపెనీకి సంబంధించింది. ఆ ఆఫీసులో ప్రజెనెలా ఆఖరిరోజు సాయంత్రం ఆయిదు గంటలు దాటాక ఆ తర్వాత నెలకు సంబంధించిన జీతాలిస్తారు. అందుకే ప్రజెనెలా ఆఖరిరోజు ఆఫీసులో పనిచేసే వాళ్ళందరి ముఖాలూ ఆమితమయిన ఆనందంతో వెలిగిపోతుంటాయి.

కాశీవతికి ఆ సిస్టర్ యింకా కూర్చోవడం చాలా కష్టంగా వుంది. పైలు ముందేసుకున్నాడేగానీ అతడి మనసు దాఁమీద కించిట్లు కూడా లగ్గం కావడంలేదు. అలాగని గోళ్ళు గిల్లకంటూ కూర్చుంటే ఆఫీసర్ చూసి ఆగ్ని రాముడయిపోతాడు. అండకవి ఓ చిత్తుకాగి శావి పైళ్ళో పెట్టుకుని దావిపై జీతంలోంచి దేవికెంత ఖర్చుపెట్టాలో లెక్కవేసుకుంటున్నాడు.

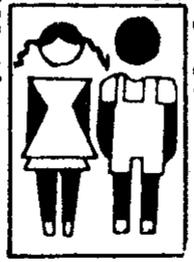
ఇప్పుడే కాదు.... ప్రజెనెలా యిరఁయ్యో శారీఘనుండి కాశీవతి తనకు రాబోయే జీతంగురించి అలోచిస్తూ అలా లెక్కలు వేసుకుంటూ వుంటాడు. 'తెలుగులో అంతర్జాతీయ చలనచిత్రం రావడం ఎంత రిజ్జమో కాశీవతి కష్టమంది జదుచూపాయలయినా అప్పు యిప్పించుకోవడం అంత కష్టమందోయ్' అని వాళ్ళ ఆఫీసర్ పనిచేసే రామ్మూర్తి అంటూ వుంటాడు.

"ఇండియా లెవెల్లో ఎవరియినా ఆలిండియా ప్రైజర్స్ ఆసోసియేషన్ ఆనేదావి స్థాపించ గలిగితే.... ఆ ఆసోసియేషన్ కి పోటీ లేకుండా ప్రసిడెంట్ పోస్టుకు ఏక గ్రీషంగా ఎవ్రిక కాగల అవి అర్హతయినా కాశీవతికి వున్నారంగా వున్నాయోయ్" అని కాశీవతికి తెలియకుండా అతడి గురించి గర్వాభిం ఆప్పుడప్పుడూ అంటూ వుంటాడు.

"ఈ విషయాలివి కట్టుకుని, ఆ మహా ఇల్లా లెవెల్ గానీ పెళ్ళి అయినప్పటి నుండి ఒక్కనాడయినా ఓ చూర మల్లెపూలను కాశీవతి చేత కొనిపించి వుంటే మనం ఆమెను సన్మానించుచ్చు" అంటూ కాశీవతి గురించి బాటుగా అంటూ వుంటుంది ప్రైవేట్ ఆరుణ.

కాశీవతి ఇటీవలే యం.కాం ఫస్ట్ క్లాస్ పట్టా వుచ్చుకున్నాడు. ఎంత ప్రయత్నించినా అతడికి గవర్నమెంట్ జాబ్ దొరకలేదు. అవు నూరిందిగా వున్నప్పుడు మాంచి రేటు పలికినట్లు. పెళ్ళికావాలసిన అబ్బాయి ఉద్యోగిగా వుంటే కట్టం ఎక్కువ పలుకుతాడని కాశీవతికి తెలుసు. అందుకే నిరుద్యోగిగా వున్ననాళ్ళు అతడు పెళ్ళిచేసుకోలేదు.

అయితే సంవత్సరం క్రితం కాశీవతికి ఆ ప్రయివేటు కంపెనీలో ఉద్యోగం దొరి

వయసు

కాలేజీలో ఇంటర్ ఫస్టియర్ లో చేరిన అర్జునను మేడమ్ అడిగింది-
 "నీ వయసెంత?"
 "పదహారేళ్ళు మేడమ్" అంది.
 "మీ అమ్మగారి వయసు?"
 "పదహారు మేడమ్"
 "మీ బామ్మగారి వయసు?"
 "పదహారు మేడమ్" అంది.
 "అలాగా! మీ మామ్మగారు ఏం చేస్తారు?" మళ్ళీ అడిగింది మేడమ్.
 "సినితార "పావ" మా బామ్మే మేడమ్" అంది.
 వేసారపు మాధవయ్య

కింది. వెంటనే వెళ్ళిచేసికొమ్మని వాళ్ళమ్మ నాయనమ్మ బలపంతం చెయ్యడంతో కాశీ పతి వెళ్ళికి బప్పుకోవలసి వచ్చింది. మరో రెండు నెలల్లో అందమయిన ఆమ్మాయి 600 రూపాయల కట్టంతో ముప్పయి నవ్వర్ల బంగారంతో ఆ యింటికి కోడలుగా రావడం జరిగింది.

అపేన్ గడియారం సరిగ్గా అయిదు గంటలు కొట్టింది. ఆ శుభవషయం కోసమే ఎదురు చూస్తున్న కాశీపతి గిండెవిందా డివిడి పిల్లకని గబుక్కుపై పైల మూసేసి చిత్తు కాగిరాని జేబులో వేసుకున్నాడు. కుర్చీలోంచి వెళ్ళి లేచి కర్చీవోతో ముఖం తుడుచుకుంటూ యింతలకి వచ్చాడు. కాశీపతి. పాపు గంటలో తన జీతం డబ్బులందుకున్నాడతడ.

కాశీపతి పర్ట్ జేబు జీతం డబ్బులతో నిండుగా వుంది. హాషారుగా చాలవేసుకుంటూ పుట్టాల్ మీద మెల్లగా నడిస్తున్న కాశీపతి పక్కనే ఎయిర్ కండిషన్ హోటల్ అగుపించింది. ఆడు ఆ హోటల్ కి ఎప్పుడూ వెళ్ళలేడు. ఏమయినా సరే ఇవాళ ఆ హోటల్ వెళ్ళి కమ్మని కాపీ కాగిరావాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

అల అనుకోగానే తనకు తెలిసిన వాళ్ళు గనీ తన అపీసు వాళ్ళుగానీ ఎక్కడయినా వున్నారేమోనని ఓపారి చుట్టూ కలయచూకాడు. కారణం తను వెళ్ళడం తనకు తెలిసిన వాళ్ళెవరియినా ఆ హోటల్లోకి దూరి తన పక్కనే వచ్చి కూర్చుంటే నవ్వత కోమైనా ఏం తీసుకుంటారు? అని అడగారి తన బిల్ చెయ్యాలి. అదీ కాశీపతి భయం.

హోటల్లోకి దూరి ఓమూల ఖాళీగా వున్న జేబులోనుండి కూర్చున్నాడు. లోపల లైట్ దీదెగా వుంది. ఎక్కడినుంచోగానీ వెస్ట్రీన్ మ్యూజిక్ లైట్ గా విన్నవైంది. ఆ వాతావరణం బాగా నచ్చింది కాశీపతికి. టిఫిన్ కూడా తినలేంబి అనియన్ దోనెకు అర్థం వచ్చాడు. అయిదు నిమషాల్లో ఆ దోనెను తీసుకోచ్చి కాశీపతి ముందంబాడు సర్వీస్.

టిఫిన్ తినింటే అతడికి అవాళ భార్య నుండి వచ్చిన ఉత్తరం గుర్తొచ్చింది. అతడి భార్య నెలరోజుల క్రితం కాన్పుకోసం పుట్టింటికి హైదరాబాద్ వెళ్ళింది. ముమ్మర్చి చూడాలని వుంది. మీరు అపీనికి ముడు రోజులు నెలవెట్టి హైదరాబాద్ రండి. అంటూ ఉత్తరం రాసిందామె. కానీ కాశీపతి వెళ్ళడానికి యిష్టపడడం లేదు.

కారణం అపీన్లో నెలపు దొరకకం చాలా కష్టం. ముఖ్యంగా హైదరాబాద్ కు

వెళ్ళరావడమంటే కనీసం రెండు ఎండ్లయినా బర్చు అవుతాయి. అసలు ఇలా వెళ్ళడం రావడం జరిగుటూ వుంటుందని అందుకు కనీసం వెయ్యి రూపాయల పైనే అవుతుందని భార్యను కాన్పుకు పుట్టింటికి పంపడానికి మొదట్లో ఒప్పుకోలేదు కాశీపతి.

కానీ భార్యని యిక్కడే సర్పింగ్ హోంలో చేర్చిస్తే.. తను రోజూ వెళ్ళరావడం దాక్టర్ ఫీజు భారపాలకు సంబంధించిన బర్చులు వీటనింటి గురించి, పైగా తల్లినీ, బిడ్డనూ తన కడకు పంపేటప్పుడు బిడ్డ మెడలో వాళ్ళు ఓ నవర గొలును వేస్తారని అతడికి తెలుసు.

టిఫిన్ తినడం ముగించి కమ్మని కాపీ తాగాడు. సర్వర్ బిల్ తెచ్చి ముందుపెట్టాడు. అయిదు రూపాయలు. చాలా కాస్తీ అనుకుంటూ అయిదు రూపాయలనోటు తీసి అందులో వుంచాడు కాశీపతి. సరిగ్గా అప్పుడే ఆ అయిదు రూపాయల నోటువేపూ కాశీపతి ముఖం వేపూ మార్చిమార్చి ఆదోరకంగా చూశాడు సర్వర్.

వాడు టిఫిన్ సమని కాశీపతికి బాగాతెలుసు. ఏం కిచ్చపడి పోయాడని వీడికి టిఫిన్ యివ్వాలి; ఈరోజుల్లో యిలా టిఫిన్ యివ్వడం చాలా మందికి పెద్ద ఫేషన్ యిపోయింది. ఈ టిఫిన్ సుల్తాను యిలా పెరిగిపోయారంటే కాకణం తప్పు వాళ్ళది కాదు. టిఫిన్ యిచ్చేవాళ్ళది. ఈ దేశంలో పార్ట్ ప్రెస్టేజి నెకు కొంతలేదు. అనుకున్నాడు కాశీపతి.

హోటల్లోంచి వెళ్ళడంకొచ్చాడతడు. అక్కడే ఒక కిక్కి కొట్టుంది. ఆ కొట్టు ముందు నిలబడి ఓ కారా కిక్కి కట్టించుకుని ఓ గోల్డ్ ఫేక్ కూడా తీసుకున్నాడు. సిగరెట్ ని వెలిగించుక కుండా ఉడిచేలో రెండు వేళ్ళు

మధ్య పెట్టుకని కారా కిక్కి నమలకుంటూ పుట్టాల్ మీద మెల్లగా హాషారుగా నడక పొగించాడు కాశీపతి.

"పార్:"
 వెనకనుండి ఎవరో ఎలవంతో చిటుక్కున అగి వెనుతిరిగి చూడెడి. పాతికేళ్ళ యువకుడు దీనంగా చూస్తూ అక్కడ నిలబడి వున్నాడు. అతడి బట్టలు నల్లగా మసిపోయి వున్నాయి. జుట్టు చెరిగిపోయింది. కిక్కు పోయి వున్నాయి. భోంచేసి రెండు రోజులయినట్లు అతడి కడుపు వెన్నెముకను అతక్కుపోయినట్లుంది.

"పార్: నాపేరు లక్ష్మీపతి.... మది...."
 "ఇక చెప్పొద్దు. మీది ఈ వూరు కాదు. ఈ వూరికి ఏదో ఉద్యోగం కోసం వచ్చావు. లేదా మరేదో పనిమీద వచ్చావు. అయితే నీ సూట్ కేసెను ఎవరో కొట్టేశారు. తిరిగి వెళ్ళడానికి కూడా నీ దగ్గర డబ్బుల లేవు. నువ్వు భోంచేసి రెండు రోజులయింది. కనుక నీకు నేను పదో పాతికో యిచ్చుకొని పహాయం చెయ్యాలి అంటేనా?" అన్నాడు కాశీపతి.

ఆవును అన్నట్లుగా తల అడించాడే తప్ప ఆ యువకుడు బదులు మాట్లాడలేడు. కాశీపతి మాటలోని వ్యంగ్యం అతడివి అపమాన పరిచి తలవంచుకునేటట్లు చేసింది.

చూడు నాయనా! ఇలాగా ద్రామాలేదే నీలాంటి వాళ్ళను బోలెడ మందిని చూశాను. నీలాంటి వాడి మాటల్ని నమ్మే ఓ అమాయక కథామయిలు దేశంనిండా ఉన్నారు. వాళ్ళ దగ్గరికెళ్ళి ఈ పీలింగ్ ఫేస్ పెట్టి దీనంగా రెండు డైలాగ్స్ చెప్పేయ్. అయిదో పదో ఇస్తారు. మొత్తానికి ప్లాస్టిక్ బెగ్గింగ్ కి మంచి మార్గానే ఎన్నుకున్నావు- లక్ష్మీపతా నీ పేరు; గొప్ప పార్థక నామచేయుడవే వెళ్ళు వెళ్ళు- అంటూ కనురుకున్నాడు కాశీపతి.

ఈ ప్రయివేటు కంపెనీలో ఉద్యోగానికి ఇంటర్ వ్యూ జరిగినప్పుడు.... ఈ ఉద్యోగం తనకు వస్తే కొండకు వచ్చి దర్శనం చేసుకుని దేవుని హుంకీలో ఎందరూపాయలు వేస్తానని కాశీపతి పేడుకొండల వానికి ఓ మొక్కు మొక్కుకున్నాడు. తీరా ఉద్యోగం వచ్చాక ఎందరూపాయలే అనుకున్నాడతను. మొక్కుబడి విషయంలో లొందరపడినట్లు తర్వాత అన్పించింది కాశీపతికి.

అతడికి పాపవీతి ఎక్కువ. అందుకే తిరుమల వెళ్ళి తన మొక్కుబడి చెల్లించుకోవాలని చాలా రోజుల నుండి అనుకుంటూనే ఉన్నాడు కాశీపతి, కానీ మూడురోజులు నెలపు దొరకక తన ప్రయాణాని వాయిదా

వేషకుంటూనే ఉన్నాడు. వైగా తను తిరుమల బయటదేరితే భార్య కూడా తన వెంట ఉండేది. బోలెడంత ఖర్చు అవి ఆకడి బయిం.

ఆ రాత్రి ఇంట్లో పడకూ ఉండగా కాలి బతికి గొప్ప అయిడియా వచ్చింది. భార్య రాసిన ఉత్తరావి తను ఆపీస్ మేనేజర్ కు చూపెడితే కనీసం రెండు రోజులయినా నెల విస్తాడు. కడుపుతో ఉన్న భార్య కోరికను కాదనలేద మేనేజర్ తప్పక నెలవిస్తాడు. భార్యను చూడడానికి వెళుతున్నట్టు చెప్పి.... తను తిరుమలకు వెళ్ళి వచ్చెయ్యకమ్మ.

తనకంత గొప్ప అయిడియా వచ్చినందుకు చాలా మురిసిపోయాడు కాశీపతి. మరుసటి రోజు రోజు అనుకున్నట్టుగానే కాశీపతి తన భార్య రాసిన ఉత్తరం చూపెడితే మేనేజర్ నెలపు ఇచ్చాడు.

ఆ రాత్రి రైల్వే బయటదేరాడు కాశీపతి. ఓ ఉన్న బ్రీవ్ కేస్ లో ఓ జత బట్టలూ - ఓ టంగీ. బజలూ. సోఫూ. టూత్ పేస్టు - బ్రష్లు పెట్టుకున్నాడు. ఆ రాత్రంతా కాశీపతి కంటి మీద రెప్పవెయ్యలేదు. నిద్రపోతే బ్రీవ్ కేస్ మాయమౌతుందేమోనని ఆతని భయం.

ఉదయం ఏడుగంటలకు రైలు తిరుపతి చేరింది. అక్కడి నుండి లొమ్మిడి గంటల కల్లా కాశీపతి తిరుమలకు చేరుకున్నాడు. తిరుమల మీద దొంగలు ఎక్కువని ఎవరో చెప్పారట. అందుకే చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలనుకున్నాడతడు. తిరుమలలో కాచేజ్ తీసుకుందామనుకున్నాడు కాశీపతి. కాచేజ్ అంటే ఇరవయ్యో సాతికో అవుతుంది. వైగా పాయంత్రమే తను తిరుగు ముఖం పట్టాలి. ఈ మాత్రానికి కాచేజ్ ఎందుకులే అనుకున్నాడు కాశీపతి.

కళ్యాణ కట్టలో గుండుగీయించుకుందామని ఆతడు అనుకున్నాడు. కానీ గుండు చూస్తే తను తిరుమల వెళ్ళినట్టు ఆపీస్ మేనేజర్ కు స్పష్టంగా తెలిసిపోతుంది. వైగా తన కల్లింగ్ హేల్స్ మళ్ళీరావడానికి కనీసం మూడు నెలలయినా పడుతుంది. అలా ఆలోచించిన కాశీపతి గుండు ప్రయత్నం విరమించుకుని కోనేటి సానానికి వెళ్ళాడు.

గుండు గీయించుకున్న వాళ్ళూ, గీయించుకోవ వాళ్ళూ కోనేటిలో కుట్టూ నీళ్ళలో మునకలు వేస్తూ పానాలు చేస్తున్నారు. కాశీపతి పాంటూ షర్టూ తీసేసి.... ఓ పాం పేపర్ వాటిని చట్టి.... మెట్టు మీద ఉన్న తన బ్రీవ్ కేస్ మీద పట్టి కోనేటిలోకి దిగి ఓ మునక

జయా తిరిగిస్తోందా!

జయా బాధురీ. అమితాబ్ బచ్చన్ తో వివాహానంతరం వివిమాంశు గుడ్ బై చెప్పింది. అయితే ఇటీవలే అమె వివేక్ విశ్వావి విరిగిస్తున్న క్రమంలో నటించేందుకు అంగీకరించిన వార నంబలవావి) రేకెత్తింది. అవేక్ పదమనీ దర్శకత్వం వహిస్తూ) ఈ క్రమంలో క్షేపణి చేసేందుకు మెడల అంగీకరించిన విషయం వాస్తవమే కనీ. వరం రోజుల తరువాత ఆ చిత్ర నిర్మాత- దర్శకులు ఆ ఆలోచన విరమించుకున్నారని కొందరు అంటున్నారు.

వేగాడు. అంతే తన చుట్టూ ఉన్న వాళ్ళు కోతి కోతి అని గట్టిగా అరిచారు.

తలతిప్పి చూసిన కాశీపతికి గుండె ఆగిపోయినంత పని అయింది. బ్రీవ్ కేస్ మీద పేపర్ల చట్టిపెట్టిన బట్టలను ఏదో తిసుబందారం అనుకోని ఓ కోతి తీసుకెళ్ళి పోతూ పోతూ ఉంది. కాశీపతి కోనేటిలోంచి రాక ముందే ఆ కోతి కనుమరుగై పోయింది. కాశీపతికి కన్నీళ్లు వచ్చాయి. బట్టలు పోయినందుకు కాదు. పాంటుకేబులోని దబ్బింకా పోయినందుకు.

సూప్ కేస్ లోని బట్టల్ని తీసి వేసుకుని తిరిగి ప్రయాణమైయాడు కాశీపతి. ఆపకి దగ్గర ఓ వైసా కూడా లేదు. ఏం చేయాలో కాశీపతికి పాలుపోవడం లేదు. చికటి పడేసాకి తిరుమల నుండి కాలినడకతో తిరుపతి చేరుకున్నాడు. బజార్లో పడుస్తుంచే కాశీపతికి ఓ బోర్డు కనిపించింది. దానిమీద

శ్రీ గోవిందరాజస్వామి ఆర్ట్స్ కాలేజి హాస్టల్. ఆవి ఉంది.

తిరుపతిలో తనకు తెలిసిన వాళ్ళెవరూ లేరు. ఈ కాలేజీ స్టూడెంట్స్ కు తన పరిస్థితి గురించి చెప్పి పాయం చెయ్యమంటే.... తప్పక హెల్ప్ చేస్తారు. అలా అమతువి హాస్టల్ ముందుకు వచ్చి ఆక్కడ గుంపుగా ఉన్న స్టూడెంట్స్ తో తన పరిస్థితి గురించి చెప్పాడ కాశీపతి.

చూడు బ్రదరూ! ఇలా ద్రామాలేవే నీలాంటి వాళ్ళను చాలా మందివి చూశాం. ముందు మంగలిషాపుకెళ్ళి గుండు చేసుకుని వచ్చి అమయకుం దిగ్గంకెళ్ళి ఈ డైలాగ్స్ చెప్పు. అప్పుడు నీ గుండునయినా చూపి నీ కట్టు కథను నమ్మి అయిదో పరో ఇస్తారు. మొత్తానికి క్లాసికల్ బెగ్గింగ్ కి మంచిమార్గాన్నే ఎన్నుకున్నావు— అంటూ స్టూడెంట్స్ వగం బడి వన్నారు.

ఆపమానంతో తలోంచుకున్నాడు కాశీపతి. రెండు రోజుల క్రితం.... తన ప్రితిలో తనకు ఎదురుపడి పాయం అడిగిన లక్ష్మీవతి ... ఆకడివి తను అన్న మాటలు హత్రుగా గుర్తొచ్చాయి కాశీపతికి. నిజమే.... ఎదుటి మనిషి కష్టాల్లో ఉండి పహాయం చెయ్యమని అడిగితే ఆకడి మాటల్ని నమ్మని నేను....

ఇప్పుడు నా మాటల్ని ఎదుటి మనిషి నమ్మాలనుకోవడం అవివేకమే. ఈ క్షయంలో ఎదుటి మనిషిని నేను నమ్మనట్టే.... నన్నా మరొకడు నమ్మడు. ఇది వగనత్యం. అనుకున్నాడు కాశీపతి.

